

3. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

PIT, neveikdama lūgto pierādījumu iegūšanu, ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo atteicās iegūt prasītājai būtiskus pierādījumus, šādi aizskarot tās tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā, ka tās prasījums tika noraidīts ar argumentu, ka tā nebija pierādījusi tieši tos apstākļus, kurus tā vēlējas apliecināt ar neiegūtajiem pierādījumiem: ja ne Komisijas skaidri izklāstīto noraidošo galīgo nostāju attiecībā uz 1994. gada sūdzību par 1993. gada nodokļu tiesību normām (tostarp nodokļu atlaidi), kuras ir strīdīgajam pasākumam būtībā identiski pasākumi, tad vismaz Komisijas attieksmi, kas esot izņēmuma apstākļi, jo šāda rīcība esot radījusi tiesisku paļāvību par 1993. gada nodokļu pasākumu likumību, kā dēļ tika īstenots strīdīgais nodokļu pasākums.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

(²) Komisijas 1993. gada 10. maija Lēmums 93/337 par nodokļu atbalsta sistēmu ieguldījumiem Basku Zemē (OV L 134, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya

(Lieta C-474/09 P)

(2010/C 37/16)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Eiropas Kopienu Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, pakārtoto lūgumu atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;

— pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un Comunidad Autónoma de la Rioja, personai, kas iestājusies lietā, — atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko paļāvību par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 (¹) 14. panta 1. punktu saistībā ar tiesiskās paļāvības aizsardzības principu liedz izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu. Strīda priekšmeta sagrozīšana pirmajā instancē un pušu sacīkstes principa pārkāpums. Judikatūras par pienākumu norādīt pamatojumu pārkāpums.

Ne strīdīgā nodokļu pasākuma formālā atšķirība no pasākuma, par kuru bija Lēmums 93/337 (²), ne apstākļi, ka Komisija būtu varējusi selektivitātes kritēriju pamatot ar citiem aspektiem, nevis tikai Lēmumā 93/337 īpaši norādīto, ne Lēmumā 93/337 rodamā nesaderības atzīšana nav juridiski pietiekami iemesli, lai PIT nekonstatētu tāda izņēmuma apstākļa esamību, kurš pats par sevi vai apvienojumā ar citiem šajā lietā esošajiem apstākļiem liedz Komisijai izdot rīkojumu par apstrīdētajā lēmumā minētā atbalsta atgūšanu.

Nodokļu metodes un priekšrocību apmēra dēļ uzskatīdama, ka apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 apstrīdētie pasākumi nav analogiski strīdīgajam nodokļu pasākumam, PIT ir sagrozījusi lietas dalībnieku strīda būtību, nav ņēmusi vērā pušu sacikstes principu un turklāt acīmredzami pārkāpusi noteiktu judikatūru par pienākumu norādīt pamatojumu.

PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka Komisijas nostāja jautājumā par 1993. gada atbrīvojumu no nodokļa, kā arī pret Likumā Nr. 22/1993 paredzētajām nodokļu priekšrocībām nav izņēmuma apstākļi, kas būtu varējis pamatot kādu tiesisko paļāvību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu liegtu atbalstu atgūt tāpēc, ka tas būtu pretrunā tiesiskās paļāvības aizsardzības principam.

2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

PIT, neveikdama lūgto pierādījumu iegūšanu, ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo atteicās iegūt prasītājai būtiskus pierādījumus, šādi aizskarot tās tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā, ka tās prasījums tika noraidīts ar argumentu, ka tā nebija pierādījusi tieši tos apstākļus, kurus tā vēlējās apliecināt ar neiegūtajiem pierādījumiem: ja ne Komisijas skaidri izklāstīto noraidošo galīgo nostāju attiecībā uz 1994. gada sūdzību par 1993. gadā īstenotu būtībā identisku pasākumu, tad vismaz Komisijas attieksmi, kas būtu izņēmuma apstākļi, jo šāda rīcība esot radījusi tiesisku paļāvību par 1993. gada nodokļu pasākumu likumību, kā dēļ 1996. gadā tika īstenots strīdīgais nodokļu pasākums.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

(²) Komisijas 1993. gada 10. maija Lēmums 93/337 par nodokļu atbalsta sistēmu ieguldījumiem Basku Zemē (OV L 134, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava

(Lieta C-475/09 P)

(2010/C 37/17)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Eiropas Kopienu Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, pakārtoto lūgumu atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un Comunidad Autónoma de la Rioja, personai, kas iestājusies lietā, — atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.